

Γειά σου, Μπάμπη!

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Πρόσωπα

<https://epopteia.gr/3982/gia-sou-babi/>

Γνώρισα τον Χαράλαμπο

Λέγγα στην αρχή της πορείας του, όταν μου ζήτησε να σχολιάσω
εικαστικά τον

ένατο μήνα του Ημερολογίου των εκδόσεων Επί χάρτου. Έκανα για
την περίπτωση ένα

ακαριαίο σκίτσο με μελάνι, που παρίστανε μια τελετουργική
οινοχόη, ένα κεραμικό

βάζο και ορισμένους καρπούς του φθινοπώρου, ερμηνεύοντας
ελλειπτικά τον

Σεπτέμβριο – το θέμα ήταν άλλωστε μινιμαλιστικά έμμοно από
δεκαετίας για μένα

και ταίριαζε αναπάντεχα στον συγκεκριμένο ενιαυτό: Still Life.

Ο καιρός έφερε να

δέσει αγαπητικά η συνεργασία μας. Ο ίδιος συν τω χρόνω
αυτονομήθηκε, το Επί

χάρτου έγινε από τη μεριά του Εργαστήριο Βιβλιοδεσιών Μπάμπη
Λέγγα και αργότερα

Εκδόσεις του Φοίνικα, κυκλοφόρησε τον περιοδικό τόμο

Βιβλιοαμφιάστης, συνέστησε
την Ελληνική Εταιρεία Βιβλιοδεσίας, εγώ και άλλοι συνάδελφοι
αξιωθήκαμε να
κοσμήσουμε με την παρότρυνσή του ιλιγγιώδη ποιητικά κείμενα, η
βιβλιοδετική
τέχνη κατάφερε να βρει έναν εμπνευσμένο απόγονο και συνεχιστή,
ο χώρος να
γνωρίσει τι θα πει πείσμα και θέληση και καημός στην υπηρεσία
του ποθούμενου
στόχου. Αλλά το κυριότερο, καθώς η σχέση μας ανύποπτα και
προσωπικά ωριμάζει,
είναι η απόλυτη βεβαιότητά μου πως ο Λέγγας αποτελεί ένα
σπάνιο όσο και
πολύτιμο μείγμα μάστορα και διανοούμενου, τόσο απαραίτητο
στους χαλεπούς
καιρούς, ένα παράδειγμα του τι θα πει να σκύβεις στον εικοστό
πρώτο αιώνα με
γόνιμη ταπείνωση, κόντρα στο ρεύμα, για να σώσεις μέσα στο
φλοιό των παντοτινών
υλικών τον υπερούσιο λόγο και να τον επιστρέφεις αισθητικά
ακέραιο στην
αιωνιότητα.

Χαραλάμπη -όνομα και πράγμα-, λάμπεις από εσωτερική
χαρά για το ιδεώδες. Στη διάφανη αθωότητά σου αντικρίζω το
πύρινο όσο και
δροσερό μεράκι της ηλικίας, τη φύτρα της ευγενικής εν τόπω
καταγωγής, την άδολη
παραμυθία του νόστου. Είναι το ίδιο ήθος που συνέχει στο ένα
και μοναδικό
μήνυμα τη θρηνητική άνοιξη του Καρούζου, το αποκαλυπτικό
εναγώνιο του
Χατζιδάκι, την ευφρόσυνη δεξιότητα του Βαμβακάρη, του
Κόντογλου, του Πικιώνη,
του Σεφέρη, του Παπαδιαμάντη, του Σολωμού και πιο πριν την
ευλογημένη αμηχανία

των νοητών παππούδων που, μετεωριζόμενοι έξω απ' το χρόνο,
οικοδομούν
ταυτόχρονα στην οριζόντια σήραγγα της έσω Ανατολής το κάθετο
μνημονικό
ανοιξαντάριο του κόσμου.

Προχώρει, φίλτατε! Είμαστε μαζί σου.

Από το βιβλίο, Χ. Μαρκίδης, Κατάματα, εκδ. Γαβριηλίδης 2005